

**Domstol säger nej
till barnäktenskap
i Zimbabwe**

**Intervju med
biståndsministern
Isabella Lövin:
Sverige har stor
möjlighet att
påverka**

**Rubén och Rixi tog
emot svenska faddrar
i Nicaragua**

**..
NU SÄTTER
VI STOPP!**

Tillsammans kan vi påverka

FOTO: MARIA AGRELL

JU FLER VI ÄR – DESTO MER KAN VI PÅVERKA

Den 11 oktober närmar sig med stormsteg och förberedelserna är igång här på kontoret, liksom på Plan Internationals kontor i Genève och New York, i Kina, El Salvador, Ghana, Indonesien... Kort sagt i varje land där Plan International har närvaro. Det är nu flera år sedan som vi framgångsrikt lyckades få FN att besluta att göra den 11 oktober till Internationella flickdagen. Varför var då detta viktigt för oss?

Jo, därför att vi arbetar för alla barns rättigheter. Men i vårt arbete ser vi gång på gång att flickors rättigheter allt för ofta åsidosätts just för att de är flickor. Denna kunskap ville vi sprida och därmed få världens makthavare att, tillsammans med oss, verka för förändring.

Därför är 11 oktober en viktig dag. En dag som ger oss alla chansen att rikta strålkastarljuset på flickors situation och påverka makthavare på alla nivåer för att skapa förändring.

Precis som tidigare år "tjuvstartade" tusentals kvinnor och flickor här hemma i Sverige i början av september med att visa sitt stöd för världens flickor då de sprang "Tjejmilen" i Stockholm. Tusentals kvinnor sträckte entusiastiskt upp handen och ställde sig därmed bakom kravet på att alla flickors rättigheter ska respekteras.

Inför årets flickdag uppmärksammar vi särskilt alla unga flickor som blivit mammor medan de själva fortfarande är barn och hur dessa barnmammor riskerar sin hälsa, sin skolgång och hela sin barndom.

Plan International arbetar aktivt på alla nivåer för att barn ska få det bättre – oavsett om de är flickor eller pojkar. Vi finns på plats ute i byarna för att säkra att både barn och vuxna känner till barns rättigheter. Bland annat arbetar vi för att stoppa skadliga sedvänjor som barnåktenskap och könsstympning, vilket ofta handlar om att utmana traditionella normer och värderingar. Här hemma handlar det om att se till att Sveriges bistånd används för att få största möjliga utväxling för världens barn.

Att påverka politiker, myndigheter och andra beslutsfattare är en viktig del av Plan Internationals arbete. Att faddrar och andra dessutom visar sitt engagemang och stöd – till exempel de löpare som sprang Tjejmilen – stärker vårt påverkansarbete ytterligare. Ju fler vi är som tar ställning, desto bättre!

Plan International ser till att politiker och andra beslutsfattare inte blundar för sitt ansvar – vare sig det handlar om regeringsrepresentanter i maktens korridorer, på FN-kontor och konferenser, eller byledare, lärare och religiösa ledare i de samhällen vi arbetar.

Ofta deltar barn och ungdomar själva i detta arbete. Att barnen bidrar med såväl problembeskrivningar som lösningar är viktigt då det är deras upplevelser och erfarenheter som utgör vår största kunskapskälla. Vår uppgift är att ge dem en plats vid bordet, eller ett podium och en mikrofon, och bidra till att stärka deras självförtroende så att de vågar höja sin röst och kräva sina rättigheter.

Men som sagt, för att vi ska lyckas behöver vi vara många. Så var med och visa ditt stöd för alla flickors rättigheter nu den 11 oktober. Det kan du göra genom att sprida vår kampanj i sociala medier eller – om du inte redan är det - bli flickafadder eller barnfadder.

Till alla er som bidrar på olika sätt vill jag rikta ett stort TACK!

Anna Hägg-Sjöquist
Generalsekreterare
Plan International Sverige

Plan International är en internationell barnrättsorganisation som arbetar för och tillsammans med barn. För Plan International är barn i världen en kraft som kan påverka sin egen utveckling.

Plan International:

- stödjer utvecklingsarbete på gräsrotsnivå tillsammans med barnen och utifrån deras rättigheter och behov
- hävdar barns rättigheter
- ökar förståelsen mellan olika kulturer och människor
- arbetar utifrån FN:s barnkonvention

Plan Internationals arbete finansieras främst genom fadderskap. Som fadder stödjer du utvecklingen i barnets närmiljö. Dina pengar går alltså inte till något enskilt barn utan bidrar till att många får det bättre.

Plan International är en religiöst och politiskt obunden organisation som ingår i ett internationellt nätverk av 69 länder. Det gör Plan International till en av världens största biståndsorganisationer som arbetar med barn.

Vår verksamhet utvecklas ständigt. Aktuell information får du på vår hemsida:

www.plansverige.org

Telefon: 08-58 77 55 00
 Telefontid mån-tors:
 09.00–12.00, 13.00–20.00
 fre: 09.00–12.00, 13.00–16.00
 Fax: 08-58 77 55 10

Fadderbidrag:
 Pg: 90 07 01-4, Bg: 900-7014

Övriga bidrag:
 Pg: 90 07 31-1, Bg: 900-7311

BARNENS FRAMTID ges ut av Plan Sverige Produktion & Försäljning AB, Textilgatan 43, Box 92150, 120 08 Stockholm
planinternationalproductions.com
info@plansverige.org
Ansvarig utgivare:
 Anna Hägg-Sjöquist,
anna.hagg-sjoquist@plansverige.org
Projektledare: Åsa Malmqvist

Produktion: Global Reporting
Projektledare: David Isaksson
Redaktör: Anette Emanuelsson
Layout: Lisa Jansson

Tryck: V-TAB, 2016

OMSLAGSBILDEN:
 Charity är med i Plan Internationals kampanj mot barnåktenskap i Malawi
 Foto: Plan International

INNEHÅLL #3

4» HÄNT SEN SIST

Jorden runt med Plan International.

6» VIKTIGT ATT PÅVERKA BESLUTFATTARE

Nyckel till förändring på lång sikt.

8» KNACKAR DÖRR FÖR ATT UPPLYSA

Unga i Malawi sätter stopp för barnåktenskap.

12» NYA LAGAR VISAR VÄGEN I ZIMBABWE

Domstol: Giftermål innan 18 år är olagligt.

14» INTERVJU MED ISABELLA LÖVIN

Flickors rättigheter viktiga i svenskt bistånd.

16» JÄMSTÄLLDHET FÖR UTVECKLING

Plan International trappar upp kampen.

18» FADDERRESA UR LOKALT PERSPEKTIV

Rubén och Rixi tog emot de svenska besökarna.

20» BARNRÄTTSPATROLLEN SPELAR FOTBOLL

Sol och Luno vill påverka i skolan.

22» NEBEYU LETAR UPP SITT URSPRUNG

Plan Internationals projekt i Spårlöst special.

23» NU TAR VI ÖVER!

Ungdomsrådet åker till Genève.

Jorden runt med Plan International

Nyheter om barns rättigheter och utveckling.

Unga killar mot sexuellt våld i Brasilien

I Brasilien sker 500 000 våldtäkter varje år, ändå rapporteras bara en bråkdel. En så enkel sak som att gå till skolan kan innebära fara:

– Du kan inte gå ensam eftersom du riskerar att bli attackerad. De enda platser där jag känner mig säker är i skolan och hemma, säger Larice som är 18 år.

För att motverka våldet har Plan International startat projektet Goals for Peace. En av de aktiva är 19-åriga Luciano:

– Min syster går i skolan på kvällen och när hon går hemifrån är jag orolig för hennes säkerhet. Jag har också upplevt våld hemma eftersom min pappa kan bli våldsam. Om vi ska stoppa våldet mot flickor och kvinnor måste barn i tidig ålder lära sig att våld är oacceptabelt, säger Luciano.

FOTO: LISA JANSSON/GLOBAL REPORTING

Könsstympning dödar i Egypten

I maj avled 17-åriga Mayar sedan hon könsstympats på ett privat sjukhus i Egypten. Och hon är inte ensam, sannolikt sker många dödsfall som aldrig rapporteras.

I Egypten räknar man med att närmare 70 procent av alla flickor och kvinnor genomgått könsstympning. Plan International kräver att regeringen undersöker detta och andra dödsfall, samt tillämpar den lag från 2008 som förbjuder könsstympning.

Plan International arbetar också för att öka kunskapen i Egypten om faran med könsstympning.

Stopp för mobbing i Hanoi

I Vietnams huvudstad Hanoi har hundratals ungdomsledare gått samman för att öka kunskapen om mobbing, trakasserier och våld. En undersökning som Plan International gjorde 2014 visade att 80 procent av de tillfrågade hade varit med om könsbaserat våld. Särskilt drabbade är ungdomar som inte passar in i traditionella könsroller.

Men stöd av ungdomsklubbar på skolorna organiserar elever nu debatter, sätter upp teaterpjäser, utbildar föräldrar och lärare och mycket annat. Så här berättar en elev som deltagit i programmet:

– Jag blev ofta retad och det var ett helvete i skolan. Men i elfte klass gick jag med i en grupp och började förstå att jag hade rätt att bli respekterad för den jag är.

FOTO: PRESSBILD

Slumdog Millionaire-stjärna i kamp mot barnarbete

Indiens ekonomi växer och många får det bättre. Samtidigt är Indien det land som har det största antalet barnarbetare. Anil Kapoor, känd från filmen Slumdog Millionaire och ambassadör för Plan International, engagerar sig nu i en kampanj för att uppmärksamma barnarbetets följder och få fler barn att börja skolan.

– Varje morgon går över åtta miljoner barn till arbetet. En stor del av syftet med vår ekonomiska utveckling försvinner om tusentals barn inte känner något hopp inför framtiden, säger han.

Ett sätt att underlätta för barn är genom de mobila klassrum som Plan International har startat i de stora slumområdena i Mumbai. Tack vare dem går 3 000 barn i skolan.

Sydsudanesiska flyktingar i Uganda: ”Det är nästa generation som motiverar oss”

Den långdragna konflikten i Sydsudan som har pågått sedan 2013, har trappats upp under den gångna sommaren. Ett av de länder som tar emot flest sydsudanesiska flyktingar är grannlandet Uganda. Här bor inte flyktingarna i tältläger. Varje familj får istället sin egen jordlott och möjlighet att försörja sig genom att odla egen mat och söka arbete.

I distriktet Adjumani bedriver Plan International sedan 2015 ett projekt för att ge sydsudanesiska flyktingbarn möjlighet att gå i skolan och en tryggare tillvaro. Projektet finansieras av EU och Sida. Hittills har bland annat 15 förskolor och 11 barnsäkra platser etablerats. Alla aktiviteter genomförs av ett nära samarbete med lokala myndigheter, partnerorganisationer och inte minst barnen och deras familjer.

En viktig del av projektet är att stärka det lokala samhällets egna mekanismer för att skydda barn från övergrepp. Flera flyktingbosättningar har fått stöd att skapa barnskyddskommittéer. Medlemmarna utbildas av Plan International om barns rättigheter och lär sig till exempel hur de kan polisanmäla om ett barn utsatts för övergrepp eller negligering. På detta sätt får fler kunskap om barns rättigheter och kan öka tryggheten för barnen i lägret.

– Innan kommittén bildades rapporterades mellan fem och

tio fall där barn for illa varje månad. Nu är vi nere i max ett fall i månaden, berättar Susan Tabua, som är en av medlemmarna i Ayilos barnskyddskommitté.

Färre fall av våld och övergrepp mot barn är inte det enda positiva utfallet av barnskyddskommitténs arbete. Medlemmarna själva vittnar om att omsorgen om barnen skapar en gemenskap i flyktingbosättningen, där stämningen tidigare kunde vara skakig eftersom flera olika etniska grupper ska samsas inom ett begränsat område.

– Det är nästa generation som motiverar oss. Barnen för oss samman och det skapar fred mellan oss vuxna också, säger Susan Tabua.

Läs hela reportaget från Adjumani på:

plansverige.org/fran-sydsudan-till-uganda

Text och foto: Anna Boberg, Plan International Sverige

FRÅN BYN TILL MAKTENS KORRIDORER

Att bygga *en* skola i *ett* samhälle är enkelt men det förbättrar inte läskunskapen i grannbyn eller i andra delar av landet. För att situationen ska bli bättre för alla barn jobbar Plan International för att påverka beslutsfattare att uppfylla barns rättigheter.

TEXT: ANETTE EMANUELSSON ILLUSTRATION: MATILDA RUTA

– **Organisationer kan hitta** fantastiska tillfälliga lösningar men regeringar och andra som själva äger problemet kan hitta lösningar som leder till djupgående förändringar som håller på sikt.

Det säger Anne-Sophie Lois, chef för Plan Internationals kontor i Genève, som jobbar för att påverka de FN-organ, medlemsstater och andra organisationer som har sina kontor här. Att påverka dem som har makt att förändra är en nyckel i arbetet för att förbättra livet för barn och ungdomar. Och det krävs att man både jobbar internationellt i de fina FN-korridorerna och lokalt i byråden i små samhällen. Även om avståndet däremellan kan tyckas långt, så kan beslut i FN på sikt få effekt på situationen i de samhällen där Plan International arbetar.

Ett exempel är barnnäktenskap som Plan International tillsammans med andra organisationer lyckades sätta på FN:s dagordning. Det ledde till slut till att barnnäktenskap blev klassat som ett brott mot de mänskliga rättigheterna.

– Det som sker i Genève kan påverka det som händer på nationell nivå. Barnnäktenskap är till exempel inte längre accepterade på global nivå. Flera av Plan Internationals landskontor har därför använt rekommendationer från FN i dialogen med de nationella beslutsfattare som vi vill påverka. När regeringar behöver visa resultat inför FN och vi vill driva förändring, så kan vi jobba ihop.

Att påverka handlar till stor del om att skapa politisk vilja. Om de ansvariga inte vill genomföra ett beslut är det svårt att komma någon vart. Därför krävs fakta som visar för politiker och andra makthavare att till exempel barnnäktenskap för med sig allt från hälsoproblem till fattigdom. Om Plan International kan visa att det finns lösningar som ger goda resultat tas det ofta emot med öppna armar.

– Myndigheter behöver konkreta förslag på hur de kan hantera en komplex fråga. Vår styrka är att vi inte bara kommer med referenser till juridiska texter och vetenskaplig fakta utan vi kan visa vad som fungerar i praktiken och har gett resultat i olika länder. Till exempel att skapa andra ritualer än giftermål för att visa att en flicka blir kvinna, säger Anne-Sophie Lois.

Men för att förändra beteenden och attityder räcker det självklart inte med resolutioner eller nationell lagstiftning utan det krävs också upplysningsarbete på gräsrotsnivå.

– Ibland behöver man identifiera en nyckelperson som människor lyssnar på och som kan komma med bra argument. Man kan skriva debattartiklar och sända radioprogram. Det viktiga är att arbetet utvecklas i samarbete med lokalbefolkningen så att det skraddarsys för att passa situationen i landet.

”Myndigheter behöver konkreta förslag på hur de kan hantera en komplex fråga.”

För att saker och ting verkligen ska förändras så behöver barn och unga själva känna till sina rättigheter och få möjlighet att ställa krav på dem som bestämmer, inte minst på lokal nivå. När deras röster blir hörda blir det lättare att bygga ett samhälle som tar hänsyn till barns behov.

Plan International ger också ungdomar möjlighet att göra sina röster hörda på FN-möten och stora konferenser, för att på så sätt sätta fokus på deras åsikter och erfarenheter.

– Under FN-debatter som pågår från morgon till kväll hör folk så mycket prat. Kommer det då en ungdom som pratar på ett annat sätt och säger saker som når hjärtat så märker man att de som sitter och halvsover vaknar till liv. Det är ofta oerhört starka ungdomar, självskrivna ledare som pratar utan några krusiduller, säger Anne-Sophie Lois, som påpekar att utmaningen är att gå från starka tal och rekommendationer till implementering och konkret handling.

– Därför är påverkansarbete en långsam process som kräver många olika ingredienser: vision, innovation, idogt arbete, passion, dialog med de ansvariga och en djup övertygelse om att alla barns och ungdomars rättigheter måste respekteras.

internationellt

Plan International har sambandskontor i New York (FN), Genève (FN), Bryssel (EU) och Addis Abeba (Afrikanska unionen) som arbetar för att sätta barns rättigheter på dagordningen i stora internationella organisationer.

nationellt

Plan International har landkontor i 71 länder som arbetar för att påverka politiker och andra beslutsfattare med makt att stärka barns rättigheter.

lokalt

Plan International stödjer barn, ungdomar och deras familjer i 85 280 samhällen runt om i världen. Tillsammans påverkar vi både lokala beslutsfattare och de människor som bor här.

24-åriga Tionge från Malawi är en ungdomsaktivist och förkämpe för flickors och kvinnors rättigheter. Hon jobbar tillsammans med Plan International för att försöka stoppa barnäktenskap.

NU SÄTTER VI STOPP!

Tionge vill förändra Malawis grundlag. Martha och Veronica knackar dörren för att sprida kunskap bland unga tjejer och deras föräldrar. Tillsammans är de några av de ungdomar som är på god väg att sätta stopp för barnäktenskap i Malawi.

TEXT: ALF BERG OCH ANETTE EMANUELSSON FOTO: PLAN INTERNATIONAL

24-åriga Tionge är en ung aktivist med en fast övertygelse om att barn inte är redo att gifta sig innan de har fyllt 18 år. Hon säger att det inte är rimligt att 11-åringar ska tvingas in i en situation som de varken är fysiskt eller mentalt redo för. Därför hoppas hon att de malawiska politikerna ska hjälpa till att få ett stopp på barnäktenskap.

– Jag bryter mot alla förutfattade meningar om vad en tjej borde göra – tillsammans med Plan International pratar jag med regeringstjänstemän och kampanjar för att försöka nå en förändring. Regeringen är positiv, de är nog glada att unga människor ägnar sig åt den här frågan, och därför tror vi att vi kan nå en effekt.

Hälften av alla kvinnor i Malawi har gift sig innan de fyllt 18 år. Det gör att landet tillhör de tio länder i världen där barnäktenskap är allra vanligast. Men nu kämpar många för att få till stånd en förändring. Sedan några år tillbaka driver Plan International kampanjen 18+ med målet att stoppa barnäktenskap och göra det möjligt för alla unga tjejer att i stället gå ut skolan. Kampanjen var en bidragande orsak till att Malawis parlament förra året antog en lag som förbjuder barnäktenskap. Den nya lagen krockar dock med landets grundlag som tillåter att barn gifter sig med föräldrars tillstånd redan vid 16 års ålder, så nu kampanjar Tionge och hennes vänner för att reformera även den.

KAMPANJEN 18+

Plan International driver projektet 18+ i fyra länder i södra Afrika där många tjejer gifter sig tidigt: Malawi, Zimbabwe, Zambia och Mocambique.

Målet är att:

1. Stärka flickor genom att skapa trygga sammanhang och att bilda grupper.
2. Öka efterfrågan på utbildning för flickor.
3. Förbättra tillgången till sexualundervisning och preventivmedel.
4. Öka medvetenheten på hushållsnivå om barnäktenskap, flickors utbildning och rättigheter.
5. Mobilisera samhällen, familjer och aktivister för att förhindra barnäktenskap.
6. Arbeta för juridiska och politiska förändringar på alla nivåer.

Martha, 17 år, ber barn och deras föräldrar att skriva på ett kontrakt om att de ska vänta med giftermål tills efter 18-årsdagen.

”Fortfarande känner de flesta någon som har gift sig för tidigt och därför slutat skolan, men det är mycket ovanligare i dag att barn gifter sig.”

Men att ändra grundlagen är bara början. Tionge berättar att hon också vill göra det malawiska familjelivet mer jämställt.

– Flickor uppfostras till att bli goda mödrar och hustrur, varför kan inte vi göra samma sak med pojkar? Män och kvinnor bör dela ansvaret för familjen. Min kollega Mervis har en tvillingbror och hon behandlas väldigt annorlunda jämfört med honom. Hon måste gå hem efter skolan och sköta hushållssysslor och laga mat, medan hennes bror inte ens vet hur man lagar mat. Mina barn ska få lära sig att pojkar och flickor är jämlika.

”Två veckor senare antas resolutionen!”

I ett litet samhälle en halvtimme utanför Malawis tredje största stad Mzuzu, jobbar en grupp ungdomar för att förändra invånarnas attityder. Till gruppen hör bland andra 17-åriga Martha och 15-åriga Veronica, som båda två blev mödrar väldigt tidigt. I dag får vi följa med dem ut när de knackar dörr för att informera och diskutera.

Gruppen hinner besöka 20 hushåll på en eftermiddag. På ett drygt år har de besökt nästan 1 600 hushåll i området. Metoden är enkel: de ber både barn och vuxna att underteckna ett kontrakt där de lovar att de inte kommer att gifta bort barnen som tillhör i hushållet. Att bryta mot kontraktet får konsekvenser.

– Straffen ska svida, men man får komma ihåg att det här är familjer som redan är fattiga. Vi måste ta hänsyn till lokala seder och familjernas ekonomi, säger Martha.

Enligt henne så är programmet effektivt.

– För bara tre-fyra år sedan var det inte många som talade om det här. Fortfarande känner de flesta någon som har gift sig för tidigt och därför slutat skolan, men det är mycket ovanligare i dag att barn gifter sig, säger hon.

Men gruppen stöter också på motstånd. På dagens femte hembesök möts de av invändningar när en 12-årig flicka säger:

– Varför ska jag skriva under ett löfte om ett val som jag kanske ska göra om flera år? Varför ska jag ge upp mina valmöjligheter för er skull?

Martha tar ett djupt andetag innan hon svarar.

– Vet du, jag var i din ålder när jag blev gravid själv. Det var dumt. Men jag gjorde ett dumt val eftersom ingen hade haft det här samtalet med mig, och ingen hade varnat mig för hur svårt allt skulle bli.

Martha berättar om förlossningsskador, om stigmatisering och ekonomiska problem. Sedan räcker hon fram kontraktet och en penna. Det är tyst i några långa sekunder. Så skriver flickan under.

Det sker förändringar här i Mzuzu. Många får hjälp att säga nej till ett liv med sämre framtidsutsikter. Men vad händer med de flickor som inte nås av projektet? Känner Veronica sig aldrig bitter över att hon själv inte fick den information som hon nu hjälper till att sprida till andra, innan hon själv blev mamma? Hon funderar några sekunder.

– Nej. Det bara hände. Då fanns det ingen här som talade om sånt här. Men nu när jag vet så måste jag hjälpa andra. Och om jag hjälper andra så vill de i sin tur hjälpa mig. På så sätt kan allt bli bättre – i skolan, i byn och i hela Malawi.

Det är en tidig vintermorgon i New York City. För de flesta fotgängare som jag passerar på trottoaren är det en helt vanlig dag. Men inte för mig. I dag har jag en särskild energi i kroppen när jag tillsammans med en grupp självsäkra, entusiastiska och modiga unga kvinnor går mot FN-byggnaden.

Vi deltar i ett årligt event arrangerat av Commission on the Status of Women som är fyllt av möten, panelsamtal, och workshops. Det samlar statschefer, beslutsfattare och enskilda organisationer från hela världen och låter dem samarbeta kring flickors rättigheter. Jag ingår i en delegation med unga kvinnor från Kanada, Kamerun, Finland, Indonesien och USA som får stöd av Plan International. Vi har alla ledarroller i de samhällen vi kommer från och vi brinner för att skapa en värld där flickor får möjlighet att förverkliga sin fulla potential.

Dagens äventyr? Ett möte med en kanadensisk minister. Vi vill att Kanada ska stödja en FN-resolution som skulle göra den 11 oktober till en internationell flickdag. Under vårt möte diskuterar vi varför den här dagen är viktig, och på vilket sätt den skulle vara ett stöd för våra medsystrar runt om i världen. Två veckor senare antas resolutionen! Vi känner en enorm glädje och stolthet över att ha deltagit i det kampanjarbete som ledde fram till beslutet.

När jag tänker tillbaka på den här erfarenheten inser jag att det finns tre nyckelstrategier som bidrog till att vårt opinionsarbete blev så framgångsrikt.

För det första handlade det om att samarbeta i ett team. Tillsammans är vi starka. Att arbeta mot ett gemensamt mål ihop med likasinnade motiverade oss och gav oss mod att sticka ut hakan. Att dela arbetsuppgifter mellan gruppmedlemmarna på ett sådant sätt att alla kom till sin rätt fick hela gruppen att briljera. Vi planerade också vilka argument varje delegat skulle presentera för att se till att mötet blev välorganiserat och effektivt. Att sitta i ett så här viktigt möte helt ensam hade varit skrämmande, men som grupp kände vi oss förberedda på alla utmaningar.

För det andra talade vi om ett ämne som vi känner starkt för och kunde därför ge utlopp för all vår energi och vårt engagemang. Det gäller att inte hålla tillbaka engagemang, ilska, frustration eller hopp, utan att vara sig själv och känna sig säker i det.

Framförallt var vi uthålliga. Att få andra att tro på dina argument är inte lätt. Det gäller att inse att påverkansarbete tar tid, men att utdelningen är enorm. Man måste vara ihärdig och dessutom ödmjuk nog att utvärdera de verktyg man använder för att på så sätt kunna förbättra dem.

Fem år har gått sen den här konferensen och i dag studerar jag medicin och hoppas kunna specialisera mig inom pediatrik. Jag vill även i fortsättningen få utlopp för min passion för barns rättigheter genom att arbeta för deras hälsa.

Sara Moore
Plan International USA:s ungdomsråd

PÅVERKAN

Två elever vid en skola i Epworth, ett av Zimbabwes största slumområden som ligger utanför huvudstaden Harare. Här jobbar Plan International för att stödja flickors rätt till utbildning.

NYA TIDER I ZIMBABWE

Barnäktenskap på väg att förbjudas

Kampanjen mot barnäktenskap i Zimbabwe har varit framgångsrik och nu pågår arbetet att täppa till de sista juridiska kryphålen. Men att förändra människors attityder är ett långsiktigt arbete som är långt ifrån slutfört.

TEXT: ANETTE EMANUELSSON FOTO: PLAN INTERNATIONAL

I januari förklarade Zimbabwes författningsdomstol att barnäktenskap strider mot grundlagen. Den sa också att det saknas kulturella eller religiösa ursäkter för att gifta bort barn under 18 år. Det var en stor seger – både för de två unga kvinnor som hade drivit fallet och för alla de ungdomar i landet som nu har fått en ny instans på sin sida.

Zimbabwes grundlag har bara tre år på nacken, men själva äktenskapslagen är fortfarande föråldrad och tillåter barnäktenskap. Just nu deltar Plan International därför i arbetet med att ta fram ett nytt lagförslag att presentera för regeringen.

– Lagstiftningen har ett stort symboliskt och praktiskt värde, på samma sätt som i Sverige. Folk lyssnar dessutom på uttalanden från höga politiker och börjar anpassa sig. Du kan försöka förändra attityder men så länge det inte finns en lag kommer det ändå att dyka upp invändningar och personer som säger att barnäktenskap är en del av kulturen, säger Lennart Reinius, som är chef för Plan Internationals kontor i Zimbabwe.

Plan International har varit en ledande aktör i arbetet mot barnäktenskap i Zimbabwe och har fått med sig flera andra organisationer på tåget. Efter att ha tröttnat på argumentet att barnäktenskap är en del av den zimbabwiska kulturen vände sig Plan International till den instans som många ser som traditionernas väktare: National Chiefs' Council, som samlar flera hundra traditionella ledare.

Rådets medlemmar tyckte först att tonårsgraviditeter var det egentliga problemet. Men de insåg snart att frågorna hänger ihop och skickade ut en kommuniké där de tog avstånd från barnäktenskap och lovade att arbeta för att ändra lokala sedvänjor och sprida information bland både byledare och skolungdomar.

– Vi ser på de traditionella ledarna som positiva förändringsaktörer i stället för att skuldbelägga dem, säger Nobesuthu Mgutshini, jämställdhetsexpert på Plan International i Zimbabwe.

Plan International har också satsat stort på radioprogram där inbjudna gäster diskuterat svåra frågor och där gifta flickor berättat hur deras liv har förändrats efter att de gift sig.

– Direkt ökade antalet samtal till de hjälplinjer dit man kan ringa för att anmäla barnäktenskap. Folk började inse att det var

olagligt men visste inte vad de kunde göra, berättar Angela Machonesa, kommunikationschef på Plan International i Zimbabwe.

Juridiken är självklart bara en pusselbit för att påverka människor. En annan pusselbit är ungdomarna själva. I flera samhällen driver Plan International "Empowerment Clubs" för både pojkar och flickor.

”Du kan försöka förändra attityder men så länge det inte finns en lag kommer det ändå att dyka upp invändningar.”

Särskilt unga tjejer lever ofta ett isolerat liv där de ägnar sig åt hushållsarbete och har få kontakter utanför hemmet. I klubbarna får de inte bara lära sig om sina rättigheter utan dessutom möjlighet att nätverka sinsemellan och med människor som har inflytande i de samhällen där de bor. Genom att presentera dem för framgångsrika kvinnor får de även nya förebilder och kan se att de har fler alternativ än giftermål i livet.

Även killarna får viktig livskunskap, chansen att prata om viktiga frågor och övning i att diskutera barnäktenskap med vänner och släktingar. Genom att prata med klasskompisar och vänner delar ungdomarna med sig av sina lärdomar och den personliga förändring de själva har genomgått.

Undersökningar visar att över 90 procent av zimbabwierna i dag vet att barnäktenskap är fel men det betyder inte att de har ändrat sina vanor utan många gifter fortfarande bort sina döttrar. En orsak är att Zimbabwe befinner sig i en utdragen ekonomisk kris, som också förvärras av torka, berättar Lennart Reinius.

– Situationen är så tuff att många familjer ändå tycker att det är viktigt att döttrarna har en man som försörjer dem. Men situationen kunde ha varit ännu värre utan Plan Internationals och andra samarbetsorganisationers förebyggande arbete, säger han.

JÄMSTÄLLDHET I FOKUS FÖR SVENSKT BISTÅND

SVERIGE HAR MAKT ATT PÅVERKA

Den feministiska utrikespolitiken har satt flickor på agendan – en satsning i linje med Plan Internationals ökade fokus på flickors rättigheter. Vi träffade Isabella Lövin, minister för internationellt utvecklingssamarbete och klimat, för ett samtal om vilken roll Sverige kan spela för att främja den globala jämställdheten.

TEXT: SOFIA KLEMMING NORDENSKIÖLD FOTO: FREDRIK HJERLING / PRESSBILD

Isabella Lövin tar emot i sitt arbetsrum, med utsikt över Stockholms ström. Hon ska strax ha vernissage på ny konst i UD:s korridorer där gamla porträtt på framträdande män har bytts ut mot modern fotokonst med fler kvinnor representerade.

– Precis som det anstår en feministisk regering, säger hon och skrattar.

Jag leder in första frågan på den feministiska utrikespolitiken, där flickor fått en framträdande roll.

Varför är det viktigt att lyfta fram flickor?

– Konceptet feministisk utrikespolitik innebär en bredare syn på utrikespolitiken. Det handlar inte bara om säkerhet och diplomatiska relationer utan om en mer hållbar värld i alla dess dimensioner. Därför är det alldeles självklart för oss att sätta kvinnors och flickors mänskliga rättigheter i fokus, säger Isabella Lövin och fortsätter:

– Flickor är ju framtidens kvinnor och Sverige, som en av de största givarländerna, har stor möjlighet att påverka hur FN och andra organisationer agerar. Som feministisk regering har vi ett ansvar att vara tydliga med att vi förväntar oss noggrann könsanalys och jämställdhetsintegrering i allt biståndsarbete vi stödjer. Det ger resultat.

Kan du nämna några konkreta resultat där svenskt bistånd har bidragit till att flytta fram positionerna för flickors rättigheter?

– Vårt viktigaste bidrag är att se till att Sida säkerställer att allt svenskt bistånd är jämställdhetssäkrat och att flickors, barns och ungdomars situation får en framträdande roll. Vi driver också på för bättre statistik, fakta och data så att man vet hur behoven ser ut och gör rätt saker.

Isabella Lövin berättar att hon hunnit med många resor under sina två år som minister och sett med egna ögon vad svenskt bistånd gör för flickor.

– I länder som Bangladesh, Liberia, Sierra Leone, Afghanistan, Somalia och Sydsudan stödjer vi de allra svagaste flickorna – de som flytt från barnäktenskap eller från män och fäder som miss-handlar dem. Vi stödjer också funktionsnedsatta flickor som i många länder befinner sig längst ned på den sociala skalan. I Kabul bidrar svenska pengar exempelvis till att hörselskadade flickor får gå i skolan och lära sig kommunicera. De här flickorna hade varit mer eller mindre dumförklarade och undangömda hela sitt liv men fick nu lära sig teckenspråk. Det var som om en hel värld hade öppnat sig för dem. Det var väldigt häftigt att se.

Isabella Lövin vill även lyfta fram ett annat område där Sveriges trycker på – kvinnors och flickors situation i humanitära kriser:

– 125 miljoner människor är i behov av humanitär hjälp och den högsta mödradödligheten finns faktiskt i humanitära situationer. Vi driver även frågan om sexuellt våld eftersom flickor och kvinnor är särskilt utsatta i de här lägena.

Att satsa på ungas sexuella och reproduktiva rättigheter och hälsa är ett fokusområde för regeringen under 2016. Vilka satsningar har gjorts och räcker det med bara ett år?

– Handlingsplanen handlar om att kunna prioritera lite extra för att sedan utvärdera efter ett år. Men prioriteringen ligger kvar under en lång period och kommer inte att plockas bort. Ökad kunskap om flickors behov och tillgång till sexuell rådgivning, abort eller preventivmedel är otroligt viktiga frågor, helt centrala för Sverige som givare. Vi måste hela tiden lyfta problematiken och inte ge upp, trots att många länder helst vill sopa problemen under mattan.

Biståndminister Isabella Lövin och den svenska regeringen försöker sätta jämställdhetsfrågor på agendan i FN och andra internationella organ. Samtidigt som Sverige har stort inflytande är det en utmaning att få andra länder med sig på tåget.

Du nämnde tidigare att Sverige stöter på motstånd från många länder när ni tar upp de här frågorna i FN och andra sammanhang. Hur tacklar regeringen det?

– Det är väldigt utmanande men vi måste förstå hur långt ifrån varandra länder står i de här frågorna. Jag var på ett Världsbanksmöte där en minister från ett västafrikanskt land stolt berättade att de ville införa kyskhetsbälten för flickor som går i skolan. Det var visserligen symboliska kyskhetsbälten, men flickorna skulle bära ett brunt bälte som signalerade att de kommer att gå klart skolan och inte ha sex före äktenskapet. Flickor som bar bältet skulle också få extra stöd i skolan. Man lade alltså hela ansvaret och skulden för sexuella övergrepp och tonårsgraviditeter på flickorna. Som att det vore deras fel!

Isabella Lövin suckar och fortsätter:

– Vi var många som sa att det kanske vore bättre om pojkarna hade ett bälte för att signalera att de inte tycker det är okej att antasta flickor men i många länder är synsättet att en flicka som

”Organisationer har en viktig roll när det gäller att påverka normer och värderingar. Det måste komma underifrån – inte från utländska regeringar.”

går obevakad mer eller mindre får skylla sig själv. Det finns så mycket att göra och här tror jag att civilsamhällesorganisationer har en viktig roll när det gäller att påverka normer och värderingar. Det måste komma underifrån – inte från utländska regeringar.

INGA BARN SKA TVINGAS ATT FÖDA BARN

Plan International vill synliggöra de två miljoner flickor under 15 år som föder barn varje år – till följd av barnäktenskap, övergrepp eller bara okunskap. En graviditet krossar ofta deras drömmar om utbildning och ett självständigt liv. I värsta fall slutar det med döden eftersom graviditet och förlossning är en stor påfrestning för deras unga kroppar.

Vad gör Plan International?

Vi kämpar för att unga ska ha tillgång till utbildning, sexualundervisning, preventivmedel och ungdomsmottagningar så att de kan fatta kloka beslut om sina kroppar och sina liv.

Vi arbetar med hela samhällen, sociala och religiösa ledare, pojkar och män för att förändra traditionella könsroller, skadliga normer och traditioner som kan leda till att flickor gifts bort i tidig ålder.

För flickor som redan är gravida kämpar vi för att de ska ha tillgång till sjukvård och mödravård för att förebygga komplikationer i samband med graviditet och förlossning.

Tillgång till utbildning kan förebygga tidiga graviditeter. Det är också viktigt att stödja flickor som redan är gravida eller har fått barn så att de kan fortsätta sin utbildning.

BIAAG 2.0

NU TAR VI NÄSTA STEG

Flickor är ofta dubbelt diskriminerade. De är inte bara barn utan har också "fel" kön. Deras utbildning bortprioriteras, många blir gravida tidigt, de utsätts för våld i högre grad än pojkar. Det får allvarliga konsekvenser för flickorna och är dessutom ett stort hinder för att ett samhälle ska utvecklas.

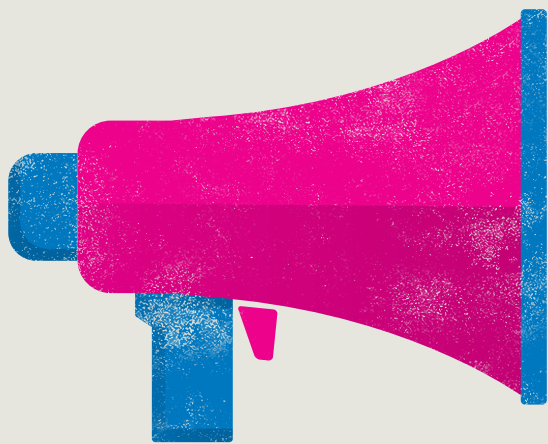
Efter att i fyra år ha drivit kampanjen **Because I am a Girl (BIAAG)** för att föra upp flickors rättigheter på dagordningen lägger Plan International nu i en högre växel i arbetet för att nå jämställdhet mellan flickor och pojkar. Det är dags för BIAAG 2.0.

Det som startade som en kampanj ska nu också genomgå allt Plan Internationals arbete runt om i världen.

Monica Lorensen, chef för policy och påverkan på Plan International Sverige, betonar att det aldrig handlar om flickor på bekostnad av pojkar.

– Plan International fortsätter att jobba för både pojkar och flickor. Men vi märker i de länder där vi arbetar att flickor är extra utsatta och behöver stärkas. De måste kunna påverka beslut som rör dem, få bestämma över sin egen kropp och få möjlighet att leva upp till sin fulla potential. Den här lärdomen ska genomgå alla vår verksamhet.

Plan International Sverige driver just nu en kampanj med ett särskilt fokus på mycket unga mammors utsatta situation.

Engagera dig för barnmammor och flickors rättigheter!

- Gå in på plansverige.org/barnmamma och ta ställning
- Sprid ordet! Dela ditt engagemang i dina sociala kanaler.
- Sms:a FLICKA100 till 72910 så skänker du 100 kronor till Plan Internationals arbete för flickors rättigheter.

Kan lotter öka respekten för barns rättigheter?

Vår övertygelse är att världen blir bättre med starka ideella organisationer. Det är därför vi driver ett lotteri och fördelar överskottet mellan 55 ideella organisationer som arbetar för att förbättra villkoren för människor, djur och natur. Bland dem finns Plan International Sverige.

Sedan PostkodLotteriet startade 2005 har organisationerna fått dela på drygt sju miljarder kronor. 103 miljoner har gått till Plan International Sverige.

Hur är det då, kan lotter öka respekten för barns rättigheter? Nej, det vore väldigt förenklat att se det på det sättet. Men, den som köper en lott i PostkodLotteriet bidrar i alla fall till att viktiga organisationer kan verka för bra saker, som till exempel att barns rättigheter respekteras.

Stort tack Plan för allt ni gör, och stort tack alla lottköpare som möjliggör så mycket!

#postkodeffekten

*Rickard Sjöberg
är programledare
i PostkodMiljonären och
delar ut guldkuvert till glada
vinnare i PostkodLotteriet.*

Åldersgräns 18 år. Gå in på stodlinjen.se om du eller en anhörig spelar för mycket. Mer information på postkodlotteriet.se

FADDERRESOR 2016 OCH 2017

FÖLJ MED PÅ EN OFÖRGLÖMLIG RESA

KENYA PÅ HÖSTLOVET

29 oktober–14 november 2016
Endast 2 platser kvar!

FILIPPINERNA TEMARESA

17–29 mars 2017

PERU I PÅSK 1–17 april 2017

Minimum 20 deltagare krävs för att en resa ska bli av.

Mer information på: www.plansverige.org/res-med-plan
Nyfiken? Besök blogg.plansverige.org

För frågor och anmälan kontakta Åsa Malmqvist via e-post:
asa.malmqvist@plansverige.org eller telefon 08-58 77 55 00.

En fadderresa innebär många möten – både för de svenska resenärerna och deras lokala värdar. I våras mötte Rubén Moncada och Rixi López en grupp svenska faddrar på besök i Nicaragua, och de är glada över chansen att få berätta om sitt arbete.

TEXT: ANETTE EMANUELSSON

FOTO: PLAN INTERNATIONAL

DANSA LOSS I NICARAGUA

18-årige Rubén Moncada har deltagit i Plan Internationals aktiviteter ända sedan 10-årsåldern. I våras fick han chansen att välkomna en grupp svenska resenärer som besökte Champions of Change, ett spännande projekt där tonårspojkar träffas och får chansen att reflektera över jämställdhetsfrågor. Många av deltagarna vill inte leva upp till förväntningarna på en typisk machoman och här får de kunskap och redskap för bryta sig loss från stereotypa könsroller.

Rubén är uppsluppen när han berättar om faddrarnas besök, han är glad att de med egna ögon fått se det arbete som de bidrar till.

– Det måste vara tillfredsställande för dem att veta att de gör något viktigt för andra människor. Tack vare dem har vi uppnått många av de mål som vi har satt upp, säger han.

Han påpekar att besöket gav honom och de andra projektdeltagarna anledning att utvärdera arbetet och gå igenom vad de egentligen har utträttat.

För att lätta upp stämningen och för att alla skulle lära känna varandra fick besökarna dekorera ansiktsmasker som de sedan satte på sig. Genom att presentera sig samtidigt som de tog av sig masken blev namnen lättare att komma ihåg. Sen sattes musiken på!

– Vi ville att faddrarna skulle interagera med människorna från byn, förklarar Rubén och berättar hur de alla oavsett ålder dansade ihop till Justin Biebers Love Yourself.

– Faddrarna kom hit för att lära sig men också för att delta. De var ödmjuka och ville lära känna oss. Vi blev glada att de ville ställa frågor till oss. Det kändes som att vi hade känt varandra länge.

Rubén fick bland annat frågan hur stödet från Plan International hade påverkat honom.

Min sida

Här kan du skicka en hälsning med bilder till ditt fadderbarn, se betalningar, adressändra och ställa frågor till Givarservice. www.plansverige.org/minsida

Läs fler spännande reseberättelser från Tanzania, Nicaragua och andra länder på blogg.plansverige.org

Helena Thudin och de andra besökarna blev uppbadna till dans.

Rubén Moncada och Rixi López.

Barnen i byn vägs regelbundet av en sjuksköterska.

Faddrarna på besök på hälsocentret i Rincón García.

– Jag berättade att jag har varit med i olika projekt sedan jag var 10 år gammal. På den tiden var jag blyg och fick panik inför att prata offentligt. Men nu har mitt liv förändrats, jag tycker om att jobba med sociala frågor och att lösa problem.

För den svenska faddern Helena Thudin blev besöket en positiv upplevelse.

– Det är fantastiskt att vi inte bara blev åskådare, utan att vi fick delta och fick en chans att lära känna deltagarna, även om det var väldigt kort. Rubén som höll i presentationen var en underbar kille och vi alla var otroligt imponerade av hans kunskap och förmåga att leda och berätta för oss om projektet.

I grannbyn Rincón García bor 25-åriga Rixi López, som är ordförande för det lokala bondekooperativet. Hon var med vid faddrarnas besök på ett hälsocenter som håller ögonen på barnen i byn så att de växer och mår bra. Hennes son är ett av de barn som går på regelbundna undersökningar.

– Jag uppskattar möjligheten att få berätta om det vi har lärt

oss genom Plan International, allt från hur vi kan öka barnens näringsintag till hur vi kan få en bättre skörd.

Faddrarna fick vara med vid vägning av ett barn och dessutom lyssna till de råd som föräldrarna fick. De fick också möjlighet att ställa frågor till de föräldrar som hade dykt upp på hälsocentret.

– Vi berättade för dem hur viktigt centret är för oss och vilken nytta det gör här i byn. Jag hoppas att de tar med sig det intrycket hem.

Rixi säger att hon särskilt minns en fråga som ställdes till henne personligen: Var det svårt för henne som kvinna att bli ordförande för en grupp som i övrigt bara består av män? Nej, det föll sig naturligt.

– Jag har arbetat med den här gruppen i tio år och efter alla de utbildningar jag fått genom Plan International så har min blyghet försvunnit. Nu vill bönderna inte släppa iväg mig, de gillar att min ledarstil inte är auktoritär utan att vi samarbetar. Att få den frågan gjorde mig extra motiverad.

COOLT!

BOKSTÄVERNA HAR BLIVIT HULLER OM BULLER. HJÄLP SOL ATT FÅ DET RÄTT!

SLASNY
ÅP BRNA

VAD SÄGER LUNO EGENTLIGEN?

LÖS ORDFLÄTAN!

BATORKOPE ÄR EN LITEN BY I GHANA. PÅ EN DAMMIG PLAN SPELAR NÅGRA TJEJER FOTBOLL. NÄR LAGET STARTADE VAR DET MÅNGA FÖRÄLDRAR SOM INTE VILLE ATT FLICKOR SKULLE SPELA FOTBOLL. DE TYCKTE ATT DET VAR EN SPORT FÖR POJKAR. SEN SÅG DE ATT FLER TJEJER KOM TILL SKOLAN OCH ATT DE FICK BÄTTRE SJÄLVFÖRTROENDE. IDAG ÄR DET NÄSTAN INGA TJEJER SOM HOPPAR AV SKOLAN.

HALLÅ DÄR NEBEYU!

I november sänder Sjuan fyra specialavsnitt av programmet Spårlöst i samarbete med Plan International. Boxaren George Scott, skådespelerskan Malin Arvidsson och sångarna Alice Svensson och Nebeyu Baheru reser till de länder där de föddes men som de av olika anledningar har lämnat. Förutom att söka efter familjemedlemmar eller återuppleva sitt ursprungsland så besöker de Plan Internationals projekt.

Vi ringde upp Nebeyu Baheru från gruppen Panetoz.

FOTO: SAGA BERLIN, NICEGUZZ

Du kom som flykting med din familj till Sverige när du var 10 år gammal men har besökt Etiopien efter det. Vad ville du få ut av att resa med Spårlöst och Plan International?

– Jag var inte med för att leta efter någon utan jag åkte dit för att träffa min morbror och mina släktingar, besöka den plats där jag själv växte upp och för att se hur Plan International arbetar.

Vad gjorde starkast intryck på dig?

– Plan Internationals sätt att jobba går ut på att investera i hela området så att hela samhället kan lyftas, och inte bara enskilda fadderbarn. Vi träffade bland annat en familj som inte hade råd att skicka alla barnen till skolan, utan bara den äldste som också var fadderbarn. Det var svårt för familjen att förstå Plan Internationals sätt att jobba eftersom de inte får några pengar i handen.

Vad bär du med dig från resan?

– Att man med små medel kan göra stor skillnad så att barnen kan gå i skolan och i framtiden lyfta sin familj.

Hur ser ditt engagemang för Plan International ut?

– Panetoz har varit med som underhållning på Plan Internationals galor och vi hjälper till att sprida information vid insamlingar. Jag växte upp i Etiopien och hade turen att ha en familj som kunde skicka mig till skolan. Nu känner jag att jag är skyldig att hjälpa mina medmänniskor, inte minst för att barn ska kunna gå i skolan. Jag har själv ett fadderbarn i Kenya.

Missa inte Spårlöst Special med start 6 november klockan 21.00 i Sjuan!

HALLÅ DÄR MARIANNE!

Som fadder i Plan International har du möjlighet att spara till förmån för vår verksamhet genom Swedbank Robur och deras Humanfond. Som sparare i fonden skänker du 2 procent av din avkastning till den eller de organisationer du själv väljer. Nu stryker Swedbank dessutom avgiften för fonden.

Vi har ställt fyra frågor till Swedbank Roburs tf VD Marianne Nilsson:

FOTO: SWEDBANK

Vad är Humanfonden?

– Humanfonden är en bred ideell aktiefond som placerar i svenska företag som har ett bra hållbarhetsarbete. Det innebär att förvaltaren ställer extra höga krav på miljöarbete, socialt ansvarstagande och affärsetik och enbart investerar i de bästa företagen i varje bransch. Humanfonden ger spararna möjlighet att kombinera långsiktigt hållbart sparande och

samtidigt göra gott och bidra till en bättre värld – och utan att betala någon fondavgift.

På vilket sätt gynnar Humanfond Plan International?

– Humanfond är ett unikt koncept där spararna i fonden skänker 2 procent årligen av sitt sparande till den organisation som man valt att stödja. Sedan starten av Humanfond har spararna skänkt över en miljard kronor av sitt sparande och bara under 2015 skänktes över 43 miljoner till de 70 organisationer som går att välja som förmånstagare.

Hur gör jag om jag vill spara till förmån för Plan International?

– För att kunna stödja en specifik organisation som Plan International kan du antingen besöka ett av Swedbanks kontor eller via Swedbanks hemsida registrera dig som sparare i Humanfond. Du får därefter ett brev hem där du kryssar i den organisation du vill stötta.

Vad innebär det att fonden är avgiftsfri?

– Det innebär att spararna helt utan kostnad kan kombinera långsiktigt sparande med att löpande stötta sin organisation. Genom att sätta priset till 0 procent bidrar även fondbolaget – precis som spararna – till det belopp som årligen tillfaller de ideella organisationerna i Humanfond.

NU ÄR DET VÅR TUR ATT HÖRAS

Viljan att bli sedd och hörd. Viljan att påverka och berätta om sina erfarenheter. Med vilja kommer man långt men det räcker inte. Många unga tjejer som vill och har potential att förändra behöver en möjlighet att bli lyssnade på också.

Den möjligheten ger Plan International till ungdomar runt om i världen vid den internationella flickdagen den 11 oktober.

I anslutning till flickdagen kommer Plan International att låta ungdomar i flera olika länder under en dag ta över ledarskapet för till exempel FN-organ, politiska församlingar, internationella organisationer, tidningar och sociala medier.

Jag och Elma Huskic från Plan International Sveriges ungdomsråd ska få åka till Genève på en internationell träff tillsammans med två ungdomar från Zambia och en från Tyskland. Där kommer vi att få ta plats och tillfälligt ersätta

ledare som arbetar med politik, ekonomi och samhällsfrågor för att synliggöra tjejer och deras historier världen över.

Varför ska tjejer ta över vuxnas arbete? Att låta flickor vara i en beslutsfattande position är viktigt eftersom vårt perspektiv kan tillföra mycket till arbetet kring flickors rättigheter. Det ger en bättre och mer verklig bild av situationen när det kommer från flickorna själva. När vi ska jobba för flickors rättigheter måste världens ledare lyssna på flickors egna erfarenheter, tankar och perspektiv.

Förutom att vi är med och påverkar den värld som vi lever och växer upp i, blir vi en erfarenhet rikare. Vi får kika in bakom ridån till vuxenvärlden och den politik som förs och det arbete som görs för flickors – våra – rättigheter.

AV JENNIE GUSTAFSSON

RES MED OSS TILL PERU I PÅSK!

Peru erbjuder storslagna platser och upplevelser. Tillsammans med oss får du en unik chans att komma till ställen dit få hittar, och dessutom göra besök vid några av världens mest kända turistattraktioner: det mytomspunna Machu Picchu och den förtrollande vackra Urubambadalen. I resan ryms också en avstickare till djungeln med två dagars vistelse i Amazonas med sin enorma regnskog.

Du lär känna landet genom människorna som bor där och förutom möjligheten att hälsa på ditt fadderbarn får du också lära dig mer om vårt utvecklingsarbete i Peru.

Reseperiod: 1–17 april 2017.

Missa inte chansen att följa med på ditt livs resa!

Läs mer på plansverige.org/res-med-plan